

# Trpín a Hlásnice

oficiální obecní zpravodaj

prosinec 2017

číslo 4

ročník III.

www.trpin.cz

## Vážení spoluobčané,

už jen pár hodin zbývá do Štědrého dne, který letos vychází na čtvrtou neděli adventní, což je velice sváteční „zvláštnost“.

Letošní rok uběhl tak rychle jako každý jiný, ale mnohým z nás se zdá, že ještě rychleji.

Pro život v obci byl rokem úspěšným. Významné akce, které byly v plánu, se téměř beze zbytku podařilo uskutečnit. O všech našich záměrech i hotových akcích jsme vás průběžně informovali, ale téměř nikde jsme neuváděli hodnotu díla. Proto bych zde uvedl několik čísel, která vám budou dokumentovat, kolik obec vynakládá na opravy, rekonstrukce a rozvojové projekty.

Název	Hodnota v tis. Kč	Dotace v tis. Kč
Pořízení územního plánu TR a HL	332	150
Vodovod u čp. 11	124	
Chodník čp. 11 – čp. 107	140	
Vozovka u čp. 51	212	
Okna v kulturním domě se zapravením	452	
Spoluúcast na opravě hlavní silnice	100	
Rekonstrukce kuchyně v MŠ	223	
Oprava hřbitovni zdi	221	100
Nákup pozemků pro RD „Za výletištem“	380	
Příspěvek na opravu kostela	100	
Rekonstrukce části vodovodu v Hlásnici	220	
Výstavba klubovny v Hlásnici	2.200	

V současné době máme připraven návrh rozpočtu pro rok 2018, který bude v závěru roku předložen zastupitelstvu ke schválení. Budou v něm obsaženy všechny potřebné investice, opravy a rekonstrukce vycházející z finančních možností obce. Nejdůležitějším projektem příštího roku bude po vydání stavebního povolení I. etapa výstavby infrastruktury na lokalitě RD „Za školkou“. V rámci finanční jistoty jsme v závěru roku na tuto akci schválili úvěr ve výši 3,5 mil. Kč.

Na obvyklých setkáních s občany počátkem roku vás seznámíme s plány na celý rok.

Moje přání se stalo skutečností v případě opravy kos-



tela sv. Václava. Za velice pěknou rekonstrukci střechy a větší části omítek si zaslouží poděkování všichni, kteří se o obnovu přirozené dominanty Trpína zasloužili. Věřím, že se v příštím roce podaří opravit průčelí a část peněz a sil zbude i na drobnou úpravu zvonice. Obec k tomu hezkému výrazu ještě přidala opravený zbytek hřbitovni zdi.

Těší nás, že se opět potvrdila velmi dobrá spolupráce se spolky a zájmovými organizacemi, které obci pomáhají, a také samostatně organizují kulturní a společenský život.

Poděkování patří také vám všem občanům, kteří se podílíte na rozmanitých aktivitách obce a dbáte na pořádek kolem svých obydlí i na veřejných prostorách.

V příštím roce budou dvě významná stoletá jubilea - vznik Československé republiky a ukončení I. světové války. Z historických pramenů je zatím známo, že se z války nevrátilo nejméně 21 trpínských občanů. Proto by bylo vhodné památku našich padlých spoluobčanů odpovídajícím způsobem uctít. Rozhodli jsme se získat ve spolupráci s panem Petrem Staňou z Bystrého všechny dostupné informace o počtu padlých a jejich jména uvést na pamětním pomníku k této události. Odhalení pomníku by mohlo být naplánováno společně s oslavou vzniku republiky.

Pro doplnění uvádím, že v Hlásnici už dávno pamětní pomník stojí a obec o něj pečuje.

Vážení občané, přeji vám všem i ostatním čtenářům našeho zpravodaje spokojené vánoční svátky a hodně zdraví, klidu a dobré pohody do nového roku.

*Miloslav Tocháček, starosta*

## V Hlásnici mají klubovnu



Po necelém roce, do kterého se vešla projekce, demolice původní hasičské zbrojnice, příprava a vlastní výstavba nového objektu, jsme v sobotu 2. prosince slavnostně otevřeli a dali do užívání novou klubovnu. Za hojně účasti hlásenských a „chalupářů“ všech generací jsme si povídali o tom, jak myšlenka nového objektu vznikla a co občanům Hlásnice přinese. Bude to důstojné místo pro jednání obce a setkávání s občany, ale zejména nabídne zájemcům možnost si klubovnu pronajmout pro malé oslavy, rodinná setkání apod. Pro tento způsob využití je klubovna i vybavena. Poděkování patří projekční společnosti APOLLO Polička, stavební firmě Letostav, s.r.o. a zastupiteli Ladislavu Štěpánkovi za koordinaci činností v průběhu přípravy a výstavby.

*Miloslav Tocháček*



*Foto: Ladislav Štěpánek*

## Hasiči



V roce 2017 měla výjezdová jednotka JSDH celkem 16 zásahů. Převážně se jednalo o odstranění spadlých stromů, technickou pomoc a likvidaci bodavého hmyzu. V říjnu se jednotka zúčastnila taktického cvičení v Poličce na letišti – plnění závěsného vaku pod vrtulníkem, který se používá při hašení lesních požárů. Všem spoluobčanům přejeme klidné a bezpečné vánoční svátky a vše dobré v roce 2018.



Všechny občany a příznivce SDH Trpín srdečně zveme na **tradiční hasičský ples**, který se bude konat **v sobotu 13. ledna 2018 od 20.00 hod v KD**. Bude připraveno bohaté občerstvení a domácí kuchyně.

*Za SDH Trpín Pavel Břenek*

## Myslivci

Myslivecký spolek Trpín – Hartmanice si dovoluje pozvat své příznivce a přátele na soukromé myslivecké posezení, které bude **3. února 2018 od 20 hodin v kulturním domě v Trpíně**.

Můžete se těšit na bohatou nabídku zvěřinových jídel, bohatou tombolu a určitě i příjemnou atmosféru, kterou pro Vás rádi vytvoříme. Určitě pro Vás připravíme i nějakou novinku z myslivecké kuchyně.

Místa k sezení si můžete zajistit od 22. ledna 2018 u paní Štěpařové na obecním úřadě nebo na telefonním čísle 603 979 243, dále pak na telefonním čísle p. Petra Štěpaře: 605 267 845. Plánek sálu s rozmístěním jednotlivých stolů a obsazenost míst bude k nahlédnutí buď na Facebooku: Myslivecký spolek Trpín – Hartmanice, a nebo u paní Štěpařové.

Budeme se těšit na Vaši návštěvu.

*Myslivecký spolek Trpín - Hartmanice*

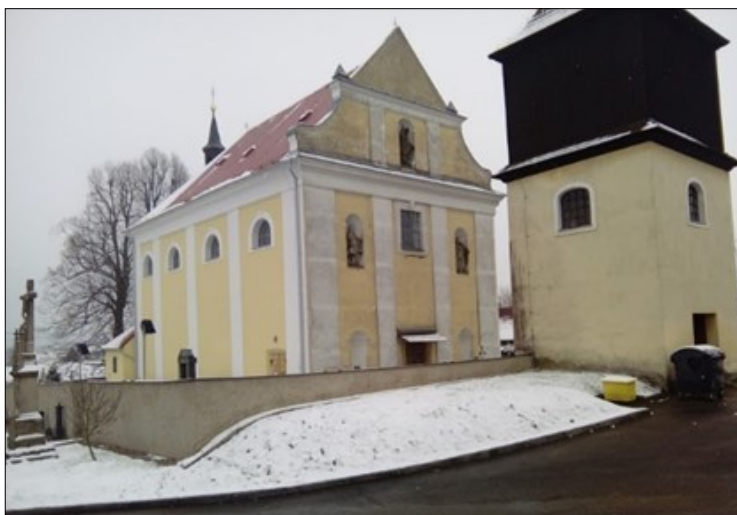
## Nová podoba kostela

Když procházím zasněženou obcí, vždy s radostí obdivuji krásu našeho kostela. Střecha vypadá po umytí a nátěru jako nová a opravená část fasády svítí do dalekého okolí. Myslím, že zdařilá rekonstrukce dominanty naší obce potěšila nejen místní občany, ale také ty, kteří Trpínem jen projíždějí.

Na konci října jsem spolu s dalšími dobrovolníky obcházela obec s prosbou o finanční příspěvek na tuto rekonstrukci. Byla jsem velmi překvapena štědrostí a vstřícným přístupem všech, které se nám podařilo oslovit. Ten den bylo přímo v obci vybráno úctyhodných 65.100 Kč. Když se pak přičetla ještě kasička z Hlásnice a obsah pokladničky umístěné na obecním úřadě, vyšplhala se celková částka vybraných peněz na 74.900 Kč. Veliké díky a Pán Bůh zaplat' všem dárcům!

V příštím roce bude rekonstrukce pokračovat. Zbývá opravit fasádu na západním průčelí kostela, kde bude postaveno lešení. Při této příležitosti se pokusíme zajistit také opravu tří soch, které zdobí hlavní vstup do kostela. Přesný termín zahájení prací bude stanoven po domluvě s firmou Boštík. Věřím, že se nám podaří zajistit zbytek financí a že se i v příštím roce najde dostatek dobrovolníků, aby mohla být oprava dokončena.

Pamatujete si ještě, jak vypadal náš kostel před zahájením oprav?



Anna Štaudová

## Mikulášská nadílka



Foto: Monika Rozmarová



Foto: Ladislav Štěpánek

V sobotu 2. 12. prošel obcemi Trpín a Hlásnice Mikuláš se svojí družinou. Dětem, které k příslibu polepšení přidaly i básničku, nadělil balíček dobrot. Dospělí se mezitím zahřívali osvědčenými tekutinami. Nechyběly ani dobroty k zakousnutí. V Trpíně nadílku oživilo vystoupení mateřské školy i muzicírování starších dětí. V obou vesnicích zazářil vánoční strom.

František Vaverka

## Vánoční dílničky

Stejně jako v předchozích letech jsme i letos v adventní době připravili pro děti a všechny milovníky rukodělných prací vánoční dílničky. Jsme rádi, že nás navštívila spousta dětí se svými rodiči a prarodiči z Trpína, ale také z okolních vesnic. Děti si domů odnesly spoustu vánočních výrobků, kterými si prý vyzdobí své domovy, aby se Ježíškovi u nich líbilo, až jim na Štědrý večer přinese dárečky.



Renata Jančíková

## **Rozhovor s hlásenským architektem Miloslavem Stejskalem, se skromností jemu vlastní**

### **Pane Stejskale, jak začal Váš životní příběh?**

Narodil jsem se v roce 1928 v malém městě Šahy na jižním Slovensku nedaleko Levíc. Tam jsem žil do svých deseti let, kdy po Mnichovském diktátu přiřkli tuto část Slovenska Maďarům. Tak jsme s rodiči (otec Čech, matka Slovenka) vandrovali po Slovensku, až jsme skončili v Trenčíně. Když byl vyhlášen Slovenský štát, rozhodl otec, že odejdeme do Brna. Přeškolil jsem se tedy na češtinu, na niž jsem se v mých 11 letech dobře adaptoval. V Brně jsem vystudoval technicky zaměřené reálné gymnázium, pak jsem byl různě zaměstnán a současně studoval architekturu. Nakonec se mi přece jen podařilo dostudovat. Architekturu jsem si vybral snad proto, že mi šlo dobře kreslení, a také mě ovlivnili kamarádi, kteří již architekturu studovali. Zaměstnání jsem pak dostal ve Stavoprojektu, který řešil občanské stavby a bytovky po celém Československu.

Po několika letech ve Stavoprojektu jsem byl po konkurzu vybrán jako vedoucí technického odboru v Parku kultury a oddechu, poněkud groteskní organizaci. To bylo asi v roce 1969. Krátce na to jsme přišli do Hlásnice, tehdy se říkalo obec architektů. Lang, Krejza, to byli vlastně kolegové.

### **Jak jste se do Hlásnice dostal?**

Langova švagrová pracovala jako učitelka ve Vítějvsi. Langovi tam občas jezdívali, Hlásnice jim padla do oka a koupili si zde chalupu. S Langovými jsme byli přátelé, navštěvovali jsme je. I nám se v Hlásnici zalíbilo a začali jsme chalupu shánět také.

Nejdříve jsme přebývali u Peterků (dnes doktorka Makešová). Dva roky jsme tam se ženou dojížděli a s majitelem byli dohodnutí, že nám chalupu prodá. Žena o ni dost stála, ale nakonec ji prodal někomu jinému. Kolega Krejza ji na základě mých výkresů novým majitelům nakreslil. A tak jsme dále bydleli různě po lidech.

Pak jsme se doslechli, že by nám Emilka Báčová nechala tady tuto stodolu, ovšem za podmínky, že sem bude chodit na povídání (to ženy potřebují), dále, že si oholím vous (to se neuskutečnilo), a pak že náš pes nebude honit kočky. Stodolu jsme prakticky zbourali až na krov. Chalupa je úplně nová, i když působí archaicky.

### **Tehdy se do Hlásnice stahovali zajímaví lidé. Asi to pro ně mělo zvláštní kouzlo.**

A Hlásnice byla také zapadená. Za komunismu se prakticky nedalo cestovat, proto lidé kupovali chalupy, aby se mohli aspoň někde trochu svobodně nadechnout. Díky tomu zde bylo mnoho chalup zachráněno.

Jelikož jsem pracoval v PKO, který měl kromě rekreace na starosti údržbu kulturních a školských zařízení a jehož částí byly i technické služby (zámečníci, truhláři, sklenáři,..) mohl jsem chalupu postavit podle svých představ. Tito šikovní lidé mi značně pomohli s výrobou atypických a v té době nedostupných věcí. Mezi mé pomocníky patřil také nynější radní Ladislav Štěpánek (Tarzan). Znamenitým zedníkem byl také starý Metela, velká to osobnost. Opravovat jsme začali kolem roku 1969 a táhlo se to minimálně pět let. Mezitím jsme bydleli u Cibulků.



### **Pomalu se blížil čas, kdy jste odešel do emigrace?**

V té době se tzv. politická angažovanost v zaměstnání cenila více než odbornost. Mnozí lidé, kteří neměli potřebné vzdělání, ale byli loajální, zastávali postavení neodpovídající jejich kvalifikaci. To mě hnětlo. Také mě nechtěli nikam pouštět. Jednou nebo dvakrát se mi díky mé ženě podařilo vycestovat do Jugoslávie. Nakonec mi povolili i třetí výjezd a já se zapomněl vrátit.

### **Je pravda, že jste odešel s bratrem?**

Není. Bratr byl chytřejší, pochopil situaci a odešel již v osmašedesátém. U něj byla jednoznačnou volbou Austrálie. Vycestování do Kanady nebo USA byla obtížnější a trvala déle. Proto pro mě bylo nejjednodušší odejít za ním. Ale na druhou stranu kdyby tu komunisti nebyli, „trčel“ bych tu celý život. Za to jim vděčím, že jsem tuto životní lekci dostal. Odešel jsem v osmdesátém roce. Po odchodu z republiky jsem byl odsouzen ke dvěma letům vězení za protistátní překročení hranic. To, co je dnes běžná věc, bylo trestným činem.

Vidím to jako dnes. Přistál jsem do velkého vedra v Sydney, oblečen do evropské zimy, působil jsem asi dost komicky. Usadil jsem se u bratra a přihlásil se do kurzu angličtiny.

Dlouho trvalo, než jsem se zorientoval. Pohodlně jsem se začal cítit asi po pěti letech. Až v Austrálii jsem poznal, že moje státní zkouška z angličtiny byla ve skutečnosti k smíchu (rusky jsem se nikdy nenaučil a jsem na to hrdý). Trpěl jsem tím, jak nerozumím jejich ledabylé a pro mě rychlé angličtině. Také jsem tam dálkově vystudoval střední školu. To mi v angličtině hodně pomohlo.

### **Jak jste se v Austrálii uchytil profesně?**

Měl jsem kliku. Seznámil jsem se s architektem z americké společnosti, která stavěla továrnu pro firmu Johnson & Johnson a sháněla lidi. Takže práci jsem měl asi dva měsíce po příletu, ale nakonec z projektu sešlo. Ovšem jiná firma, jejímž zakladatelem byl český emigrant z osmačtyřicátého, stavěla prázdninové letovisko v Nové Kaledonii. Sháněli architekta, který by jim navrhnul něco ve stylu evropského mediterranean resort (středomořského letoviska). Tam jsem pracoval několik let.

### **Co bylo na životě v Austrálii pro Čecha nejzajímavější?**

Klima, sucho, příroda, deštné pralesy. Na severu se nemění teplota celý rok, je tam stabilně 30 °C. Celkově tam jsou ohromně vstřícní a vlídní lidé. I na úřadech. Nenápadné sblížení je už jen to, že se lidé běžně oslovují křestními jmény, a to i napříč postaveními. Život tam je jiný. Žije se velmi společensky. Například o sobotách se místní obléknou do bílého a v rámci klubů hrají kriket a golf. I uspořádání vesnice je jiné. Školy mají k dispozici rozsáhlé pozemky, kde jsou chována zvířata, pěstuje se zelenina, ovoce a kde se konají společenská setkání, hrají se různé hry.

### **Takže se vám tam líbilo. Postavil jste tam dům.**

Ano, rozhodně. Poslední společnost, kde jsem pracoval, prováděla kompletní projekty od návrhů po realizaci staveb. Ale celkově jsem dělal kdeco, dokonce jsem byl nějakou dobu bez práce a pracoval na projektu a realizaci zazelenění volných zón mezi předměstími s ostatními nezaměstnanými.

### **Jak dlouho jste v Austrálii nakonec zůstal?**

Jen patnáct let. Po návratu jsme se natrvalo usadili v Hlásnici.

### **Kdy tam za vámi přijela vaše paní?**

Poměrně brzo, myslím za dva roky. Pak se vrátila zpátky do Československa. Před trvalým odchodem z republiky se musela vzdát všeho majetku včetně důchodu. To bylo v roce 1988. Kupodivu v Austrálii důchod dostala. I takový je rozdíl mezi režimy.

Definitivně jsme se vrátili v roce 1995.

### **Co byste nám o vaší paní Libuše řekl?**

Asi až teď si uvědomuji, jak vzácnou ženu jsem měl a dochází mi to hodně pozdě. Zvláštní bylo, že pocházela z venkova, přitom to byla velice noblesní žena. Seznámili jsme se v Brně, kde žila s prvním manželem. Byla ohromná, nikdy si nestěžovala. Pracovala na plný úvazek v družstvu Moravská ústředna a mimo to jako modelka pro Oděvnictví Města Brna. Předváděla ještě i v Austrálii. Hlásnici si velmi oblíbila, milovala to tady.



### **Na jakých stavbách jste se v Hlásnici nebo okolí podílel?**

Tady jsem se choval skromně. Nechtěl jsem pobuřovat, raději jsem se držel starého vzoru a toho, co jsem viděl kolem sebe. Navrhnul jsem například rekonstrukci chalupy filologa Kudělky v Kněževsi, tento dům v Hlásnici, drobné hospodářské stavby a interiéry chalup v okolí. V Trpíně jsem navrhnul osvětlení kulturního domu.

Snad na mě nebudou ve zlém vzpomínat.

### **Co vy osobně máte jako architekt rád, jaké tvary, materiály?**

Před 50 lety bych domek ze slámových bloků asi neudělal, byli jsme posedlí cihlou a stavěním pro několik generací, ale dnes dávám přednost přírodnějším materiálům např. dřevo, hlína, sláma. To na jeden život stačí a pak ... děj se vůle Boží. Naše tradice byla stavět hrady pro sebe a potomky. Měli jsme to tak v hlavách, ale dnes to vidím jinak.

### **Na co by lidé měli myslet při stavbě nebo rekonstrukci obydlí na vesnici?**

Po revoluci jsme se z tehdejší izolace otočili na západ a nevybrali vždy to nejlepší. Není nic hroznějšího, než když člověk nemá vkus a má hodně peněz. Přitom tu máme schopné lidi, co to umí. Rozhodně nepochybíme, když se budeme pokorněji a pozorněji dívat na to, jak stavěli naši předci, kteří měli hlouběji do kapsy.

### **Máte nějakou životní filozofii, krédo, něco, čím se řídíte?**

Podívej se, já už se ve svém věku nemusím řídit ničím. Snažím se lidi neurážet a neubližovat.

### **Děkujeme za vlídné přijetí a příjemné povídání.**

*Rozhovor připravily Lucie Křížová a Veronika Tichá*

## Co předcházelo navrácení sochy sv. Jana do výklenku

Podle policejních záznamů, které vyhledal Václav Štaud, došlo ke krádeži sochy v Trpíně dne 21. října 1999. Dopustili se jí čtyři muži a jedna žena, bytem Kladno, Praha 8 a Pardubice. Věc vyšetřoval Krajský úřad vyšetřování Ústí nad

Labem v roce 2000, neboť pachatelé měli na svědomí dalších 35 krádeží náboženských artefaktů po celém území ČR, mj. i krádež vzácných renesančních soch z kazatelny kostela v Korouhvi. Některé odcizené sochy byly vypátrány v Německu a v rámci mezinárodní policejní spolupráce vráceny do Čech, kde je převzalo Královéhradecké biskupství.



Pravděpodobně v roce 2002 napadlo Josefa Dvořáka, zaměstnance obecního úřadu, pátrat na internetu po ukradených cennostech. Sám vzpomíná, že v registru ukradených památek bylo podobných soch mnoho, nicméně podle ulomeného prstu sv. Jana došli společně s řezníkem Pavlem Štěpánkem a tehdejší místostarostou Františkem Čípkem k závěru, že by se mohlo jednat o sochu z Trpína. Následovala spolupráce s policií, biskupstvím, přesná identifikace sochy a její navrácení do Trpína. Zde se velmi angažoval Pavel Štěpánek, který se pro ni na biskupství do Hradce Králové vydal.

Kvůli obavám z dalšího odcizení socha nebyla vrácena do výklenku, ale několik let byla uložena v trpínském kostele. P. Matras mezitím obstaral sošku Krista na kříž, který sv. Jan drží v ruce, velikostně podobnou původní, která se již nenašla. Zřejmě byla poničena (jedna ruka zůstala na křížku přibíta) a ztracena při loupeži a následných transporth.

V rámci opravy hřbitovní zdi byl v letošním roce opraven výklenek, zhotoven nový rám s bezpečnostním sklem a instalováno zabezpečení proti krádeži. František Čípek pozlatil a připevnil novou sošku Krista, celá socha sv. Jana byla očištěna a drobně retušována.

V říjnu byla socha P. Matrasem v kostele znovu posvěcena a pak v tichosti Čípkovými navracena do výklenku. Doufejme, že tam bude dlouho k radosti naší i těch, co přijdou po nás. Za celou obec děkují všem, kdo se zasloužili o navrácení sochy sv. Jana na své místo.

*Veronika Tichá*

## Kdo nechal zhotovit sochu svatého Jana?

Kolem našeho kostela, potažmo kolem hřbitova, stojí zeď tvarovaná do podkovy. Na východní straně je v ní vytvořen výklenek, ve kterém dlouhé roky sídlila dřevěná socha sv.

Jana Nepomuckého. Každým rokem, před jejím svátkem 16. května, ji pan Josef Leinveber čp. 13 čistil, bílil okolí a krášlil. Byl na to pyšný, považoval to celý život za svůj úkol, ale o původu této památky nehovořil. Až jednoho rána roku 1999 byla socha ukradena a on byl nešťastný, že ji téměř před okny neuhlídal ...

Jsem zřejmě posledním svědkem tohoto rodinného vyprávění, a ráda bych jej předala do podvědomí budoucím generacím. Pamatuji si, jak mi moje příbuzná Alenka Ptáčnicková, dcera ředitele školy Jana Bureše, rodem z Hlásnice od Chaloupek, vypráví: „Tu sochu nechal udělat náš pradědeček Jan, protože velice uctíval sv. Jana, svého patrona.“ Tedy pan Jan Andrlík, rolník v Trpíně čp. 15 (4. dubna 1837 – 31. ledna 1937). Byl to také on, kdo zasadil u sochy dvě lípy, a to v památný den svatby císaře Františka Josefa I. a Alžběty Bavorské (Sissi) dne 24. dubna 1854. Byla to doba po zrušení roboty, plná radostí a euforií, proto je také v naší obci zasazeno mnoho stromů lípy srdčité. Jan Andrlík byl na svůj věk velice pokrokový a moudrý. V trpínských kronice na str. 59 je o něm psáno v souvislosti s úmrtím v necelých 100 letech. Letos je to 180 roků od jeho narození a jistě by měl velkou radost, že byla socha navracena na své místo.

*Marie Andrlíková (redakčně kráceno)*

## Obecní kronika na webových stránkách

Na základě Vašich četných dotazů a opakovaně projevovaného zájmu se zastupitelstvo usneslo pro zpřístupnění digitální verze trpínské kroniky na obecních webových stránkách, podobně jako je tomu v jiných obcích. Jedná se o ručně psané zápisy z let 1925 – 2000. Pamětní kniha ještě samostatné obce Hlásnice bohužel dosud nebyla nalezena.

Kroniku před pár lety pracně a ze svého vlastního popudu zdigitalizoval pan Petr Staňa z Bystrého, kterého si pamatujete z promítání fotografií o historii dědiny před dvěma lety v kulturním domě. Patří mu za to velký dík. Rádi bychom, aby pamětní kniha sloužila všem obyvatelům, rodákům a jiným příznivcům Trpína a Hlásnice k ukojení zvědavosti, prohloubení zájmu o místo, které mají rádi, a snad i k debatám a poučení do budoucna. Nikdo si jistě nepřejeme, aby docházelo k rozdmýchávání zapomenutých sporů nebo hledání křivd a viníků.

Při čtení mějme na paměti, že i když kronikáři psali zápisy podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, mohou se v nich vyskytnout faktické i pravopisné chyby. Nikdo není neomylný. Nezapomeňme také, že se jedná o jejich osobní pohled na skutečnost, na který mají plné právo. Může být navíc ovlivněn dobou, ve které žili, politickou situací v obci nebo v celé zemi.

Obohacující a inspirativní čtení přeje

*Veronika Tichá, kronikářka*

## Ovocná alej „Na Rovince“



Aleje a stromořadí jsou fenoménem naší krajiny. Zeptáme-li se lidí z řad odborníků, ale i laiků, co je podle nich typické pro českou krajinu, dozvíme se, že to jsou nejen remízky nebo komponovaná barokní krajina, ale i aleje a stromořadí. Stromy podél cest mají často hodnotu nejen historickou, ale především duchovní, která by měla být důležitější.

Aleje nás na cestách doprovázejí již více jak dvě dlouhá staletí. Ty nejstarší vedly podél významných obchodních cest, nebo spojovaly hospodářská stavení či sakrální objekty. Každá alej má svůj začátek a cíl. Každá má svůj důvod, proč byla na konkrétním místě vysazena. Mají také speciální funkce. V létě svým stínem chrání řidiče, cestující, pěší i cyklisty před nepříjemným slunečním zářem. Zabraňují přehřátí vozovky a prodlužují její životnost. V zimě zase zabraňují tvorbě závějí a sněhových jazyků na silnici. Za mlhy, hustého deště či tmy stromy řidičům usnadňují orientaci a udávají směr jízdy. Působí také jako přirozený větrolam, pohlcují hluk, jemný poléťavý prach a další škodliviny produkované automobily. Průměrný strom spotřebuje za život 24 milionů m<sup>3</sup> oxidu uhličitého, skleníkového plynu způsobujícího změnu klimatu.



Ovocné stromořadí u Trpína vede jižně od obce, kde začíná po výjezdu z ní a končí na hranici mezi Čechami a Moravou. Dalo by se tedy s nadsázkou říct, že jde o vstupní bránu do kraje. Tuto pomyslnou bránu tvoří dvě ovocná stromořadí o délce 1,1 km skládající se z jedinců slivoně myrobalán (*Prunus cerasifolia*). Drtivá většina dřevin již vstoupila do fá-

ze rozpadu, ale přesto dokáže udělat ještě hodně parády. Na jaře se stromy zaplní drobnými bílými květy, na konci července plody žloutnou a červenají a na podzim se listy obarví dohněda. Jak jsem již zmiňovala, alej je ve fázi rozpadu. Stromy mají rozštěpené kmeny, jsou napadené dřevokaznými houhami a mají polámané nebo proschlé větve. I v takovém stavu jsou však schopné plně vykonávat svou doprovodnou funkci. Odhadovaná životnost je zhruba 20 let. Proto by bylo dobré se zamyslet nad případnou obnovou, do které by se mohli aktivně zapojit i obyvatelé obce. Tím by se mohl prohloubit vztah místních k okolní krajině.

Současný stav alejí a stromořadí v České republice není příliš příznivý. Největším problémem je nedostatečná a často neodborná udržovací péče. Staré (ovocné) aleje jsou káceny, ale často již neobnovovány. Na některých místech to není možné kvůli bezpečnosti a chybějící vůli, jinde chybí finanční prostředky. Co je však nejvíce ohrožuje, není ani tak legislativa nebo nepříznivé podmínky na stanovišti. Je to názor, že stromy podél komunikací ohrožují řidiče dopravních prostředků. Na to se dá argumentovat tím, že autonehody se stávají jak na úsecích se stromy, tak i v místech, kde nestojí jediný strom. S alejemi a stromořadími se setkáváme při svých cestách takřka denně. Jsou tak pro nás, ať už vědomě či podvědomě, přirozenou součástí krajiny, ve které žijeme.

*Alexandra Machová, Jedlová*

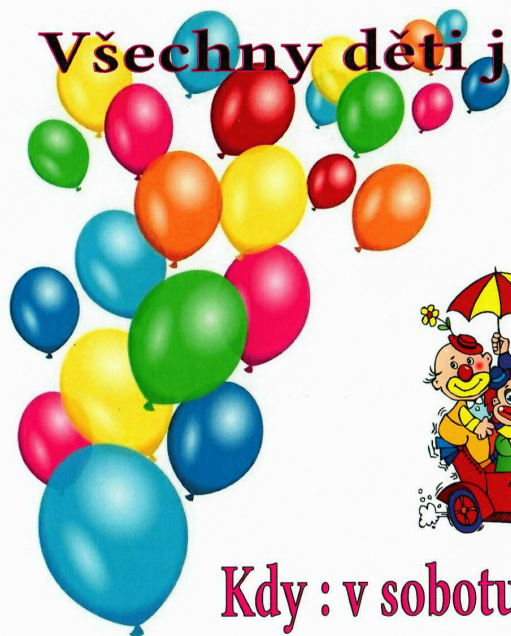
Kompletní rozbor stavu aleje je možné získat z její bakalářské práce „Aleje a stromořadí jako fenomén krajiny ČR“ obhájené na Mendelově univerzitě v Brně na jaře 2017.

## Obecní knihovna: Nové knihy za rok 2017

Mlynářová Marcela	Rozcouraná duše
Holcová Milena	Věčný striptýz
Keleová-Vasilková	Okénko do snů
Keleová-Vasilková	Přítelkyně
Brown Sandra	Pomsta
Sparks Nicholas	Život ve dvou
Steel Danielle	Pegas
Hartl Patrik	Okamžiky štěstí
Lindo Elvira	Manolito Brejloun
Kaltenegger Roland	Nejlepší odstřelovač Wehrmachtu
Motl Stanislav	Válka před válkou
Verhoef Esther	Psi - velký atlas plemen
Brezina Thomas	Klub tygrů - Strašidelný obchod
Delahaye Gilbert	Martinka - krátké snové příběhy
Eislerová Jana	Staré pověsti české
Disney	Ledové království - pohádky
Disney	Pohádky na dobrou noc 3
Disney	Pohádky na dobrou noc 5
Kutinová Amálie	Naši pacienti
William Kloot	Válečné lekce
Daeniken Erich	Vzpomínky na budoucnost
Nepil František	Jak se dělá chalupa
Fulghum Robert	Možná, možná ne
Vančura Vladislav	Rozmarné léto
Šebánek Jiří	Já, Jára Cimrman

*Milena Kolářová*

Všechny děti jsou zvány na tradiční



# MAŠKARONÍ



**Kdy : v sobotu 27. ledna 2018 od 14 : 00 hodin**

**Kde : kulturní dům v Trpíně**

**Jako každý rok je pro děti připravena spousta soutěží a her o ceny.**

**Opět bychom Vás chtěli poprosit o výpomoc při zajištění tomboly pro děti, kterou můžete nosit na OÚ do 22. ledna 2018. Děkujeme.**

## Ohňostroj

Na Silvestra po půlnoci zveme na tradiční ohňostroj u kulturního domu.

## Kalendář akcí na začátek roku 2018

13. ledna	sobota	20.00	Hasičský ples v KD Trpín
27. ledna	sobota	14.00	Dětský karneval v KD Trpín
3. února	sobota	20.00	Myslivecký ples v KD Trpín

## Vítání občánků

V letošním roce se v Trpíně narodili Sabina Hanyková, Tadeáš Horníček a Veronika Štaudová, do života byli slavnostně přivítáni 17. prosince 2017.

Ať rostou ve zdraví a k radosti svých rodičů.

## Jubilanti

Tichý Jaroslav, 75 let  
Tušlová Božena, 70 let  
Dvořák Václav, 75 let  
Švábová Jaroslava, 70 let  
Červinková Blanka, 60 let  
Janák Vladimír, 75 let  
Tocháček Miloslav, 65 let  
*Srdečně blahopřejeme!*

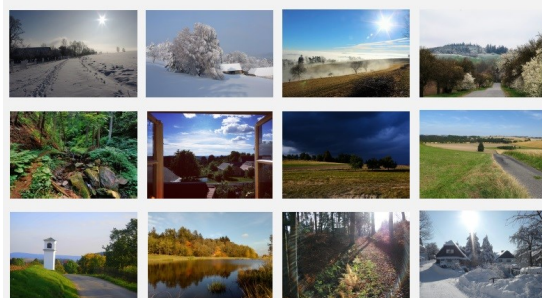
## Společenská kronika

## Kalendář Trpín a Hlásnice

I v letošním roce se sešel dostatek kvalitních fotografií, abychom mohli sestavit kalendář na rok 2018. Všem přispěvatelům touto cestou velmi děkujeme a budeme rádi, když se s námi podělíte i v příštím roce o snímky našeho okolí, které třeba teprve vzniknou. Kalendář bude k zakoupení na obecním úřadě od 18. prosince za cenu 80 Kč.



Trpín a Hlásnice 2018



## Obec Trpín

Trpín 77, 569 74  
461 741 820  
obec.trpin@worldonline.cz

## Úřední hodiny

přítomna účetní  
Po-Pá: 07.00 - 13.30

## Úřední hodiny

přítomen starosta a místostarosta:  
Po a Čt: 18.00 - 20.00 (zimní čas)  
Po a Čt: 19.00 - 21.00 (letní čas)